

Šurienka a Atalienka

Žili oni dvaja mladí,
Zajali ich stará a starý.
Šuruienka stále plače,
Atalienka dáva nádej.

Ach, jaj, aká ťažká, práca a úloha,
Šurienka mal zbierať muchy do vreca.
Smutný on ťahal aj korene ťažké,
No, muchu na múku, premeniť je
nemožné.

Starí boli hladní,
Na večeru by si ich dali.
A na konci zutekali,
Ruka v ruke sa zosobášili.

*Luspai D., Balog B.,
Takács Sz., Majoros L.*

Šurienka a Atalienka

Raz dedová a dedo ukradli deti,
Dedová vyhnala chlapca do roboty.
Najprv musel trhať koreničky,
Potom zase chytať muchy.

Keď sa chlapcovi nič nepodarilo,
Dievčatko mu stále pomáhalo.
Atalienka vedela, že dedová ich chce
upiecť,
A preto museli rýchlo utiecť.

*Tóthová A., Lakatošová D.,
Horváthová V., Balajtyová C., II.D*

Šurienka a Atalienka

Dedová si ukradla Atalienku
Dedo si vzal pre seba Šurienku.
Dali Šurienkovi úlohy,
Ale on ich nevedel urobiť.

Dedo chcel upiecť Šurienku,
Ale Atalienka to nenechala veru!
Obaja potom ušli
A žili ako holúbky.

*Majerová, V., Antalová D.,
Balázsová T., II.D*

Trojruža

Veľký medveď mal zlaté srdce,
Ale kupec mu ukradol vzácne ruže.
Musel dať medveďovi svoju dcéru,
Tú najkrajšiu a najmilšiu.

V zakliatom hrade bývala,
Postupne sa do medveďa zaľúbila.

Tamás P., Zeller S., I.D